

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Oecolampadii Mendacia, quibus priscos ecclesiae sanctae doctores conatus est, etiam inuitos & reluctantes in suas partes trahere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

D. IOHANNIS FABRI.

Firmianū, Gregoriū Nissenū, Basiliū magnū, Hieronymū, Ambrosiū, Augustinū, Damascenū, Gregoriū magnū, Vigilium, Capreolū, Gennadiū, Maxentiū, Prosperū, Carolū magnū, Primasiū, Ephrem, omnes nostræ partis subscriptores, quas inscitia & infidelitate lapsos credere, hæc hereticorum lues & pestis mihi certe nunquā persuadebit. Audiā em̄ leuem aliquem & imprudentē rabulā in aliquo suggesto declamantem, & preter causam nudis uerbis impotēter, & si uehementer debachantē, suamq; interpretationē pro uerbo dñi nobis mendaciter obtrudentē, & tot sanctos orthodoxos patres nō audiam. Tam nos fungos habent, ut hæc ecclesiæ sanctæ lumina, cum publico ecclesiæ iudicio, atq; tot insigniū uirorum sententiā exhibilemus, & suas blasphemias imitemur. Multa obstant impudentissimi asini, ne permutatis doctoribus uos humani generis, & omnis honestatis ex uoto hostes pro his iam nominatis uiris cōmutemus. Vehementer mihi displicerem, animoq; discrutiarer perpetuo, si has ab ecclesiæ processibus dānatas bestias aliquando relictis illis delegissem. Hoc meo iudicio fuisset uel semel totā religionem ac pietatem negasse. Ad quos Boetius si uiueret, diceret. *Ite syrenes in exitium dulces, at ego. Ite asini in exitium rudes.*

OE COLAMPADII MENDACIA,

quibus priscos ecclesiæ sanctæ doctores conatus est, etiam inuitos & reluctantes in suas partes trahere.

Hic me iam continere nequeo ex Fabro dicendi occasio nem nactus, qui hac in parte, prænominatos patres & in diuos relatos ob id nostræ parti subscripsisse mera ueritate ostendit, quippe quod nullo modo dubitarit, neminem tam apud ore alienū quantūuis pertinacem, qui horū scurrarū electo consortio non pudefieret, relictis illis uita & doctrina uere euangelicis & apostolicis uiris, huius quoq; tam sanctæ ec

Mm

elisæ quencq; tederet, ut eorū hereticorū nostri temporis dis-
 gregatam congregacionē, & undiq; dissectā sectā præeligeret.
 Hæc adeo uera neq; ipse Oecolampadius dubitauit, qui
 suā partē infœlicissimā, & de proximo ruiturā interituramq;
 certo præuidit, nisi Christianæ plebeculæ persuasum doceret
 hos sanctos patres a sua doctrina non dissentire. Quod cum
 nulla ueritate potuit, meris nugis, mendatijs, scophantijs &
 imposturis quinq; deploratissimis libris cacatis magis quam
 editis in eucharistiæ ueritatē uir improbus fallaciter attemptauit.
 Persuadere se putans rhetoricis fucis, & eloquentiæ colo-
 ribus, incogitantē indocto, ac idiotis credere scilicet tam san-
 ctos scriptores quiddā cum his nebulonib⁹ sensisse cōmune,
 cumq; his ecclesiæ Christi fecibus docendi fœdera pepigisse,
 seq; contaminasse. Ista tam pernitiōse apud imperitam multi-
 tudinem ab eo euulgata, non minima occasio fuerunt, plas-
 risq; Heluetijs a ueritate eucharistiæ, imo a uerbis Christi apo-
 statæ. In hoc enim cæteris Lutheranis infœliciores sunt se-
 ducti Heluetij nostri, quod huius nebulonis, & Zwinglianæ
 heresis uersutia & dolis circumuenti, Christum Ihesum in
 eucharistiæ sacramento negant esse præsentem, quotquot
 enim ab eis decepti sunt, in huius erroris barathrū delabuntur.
 Cui in faciem restitit dignissimus pariter & doctissimus
 præsul Iohannes Rossensis tantos conatus & nefandi uiri ausus
 sua responsione fregit, & de mendaci heretico gloriose tri-
 umphauit, notumq; omnibus fecit, ne quidem unū in præscorū
 doctorum cum hoc scelerato nequam in eucharistiæ sac-
 ramento consentire. Cuius mei dilectissimi patris Rossensis
 quum responsionem perlegissem, centum quinquaginta
 mendatia Oecolampadij obiter percurrens designaueram,
 quæ hic per ordinem enumerare ob id non pigebit, ut eo uideant
 Heluetij nostri, quibus tamen mēdaciōrum magistris
 aures arrexerunt, quibusq; dolis & artibus horum nebulonū
 numperiere.